

GAZETA TRANSILVANIEI

Abonamentul: pentru Austro-Ungaria pe un an 24 cor.; pe 1/2 an 12 cor.; pe 3 luni 6 cor., pentru România şi streinătate pe un an 40 lei; pe 1/2 an 20 lei.

ZIAR POLITIC NAŢIONAL.

Apare seara, în fiecare zi de lucru.

Redacţia şi administraţia: Strada Prundului Nr. 15. Inseratele se primesc la administraţie. Preţul după tarif şi învală. Manuscrisele nu se înapoiază. TELEFON Nr. 226.

Consiliul de război din Londra.

(—) Am fost totdeauna pesimişti în judecata faptelor. Noi am avut dela început convingerea, că războiul actual nu este decât o divergenţă de interese, o ciocnire dinamică între capitalul englez şi între capitalul german.

Departa de noi ca să aplicăm principiul lui Monroe imperiului britanic. Şi nu vrem să acceptăm utopia lui Nowikow, care susţine în geniala sa operă (*Die Föderation Europas*) că este dejans a desrădăcina principiile autocrate pentru a ocoli filagelul războinic. Războiul actual a trebuit să izbucnească; dacă n-a izbucnit când cu desavuşarea lui Delcassé şi dacă „manevra rusească” din 1912 n-a putut să acopere în flăcări Europa, s-a întâmplat pentru că în fruntea fiecărui stat erau politicieni umanişti, care n-au supus intereselor Bursei din Londra, Frankfurt, New York şi Paris, viaţa milionelor de cetăţeni. Pacifismul platonian a derutat însă. Şi înzadar propunea marele Anatole Leroy-Beaulieu o uniune a statelor europene împotriva întăririi militarismelor, ne aducem foarte bine aminte de ultima „convenire socială” a puterilor mari în Haga, ca monumentalul discurs al lui Gilmanski din 23 Iul. 1899. Contingentul militar s-a ridicat de atunci în fiecare stat şi *Bülöw* a putut rosti în Reichstagul german faimosul discurs, care începea cu: „guvernul german imperial, în chestii politice, care începea cu: „guvernul german imperial, în chestii politice, care ating suveranitatea neamului german, nu poate decide decât ţinând în seamă pretenţiile întregului neam. Pretenţiile neamului erau: *Drang nach Osten*. Insuş Helfferich a recunoscut, că interesele Germaniei sunt să-şi asigure pieţele Orientului. Dar tot atunci, interesele Angliei erau puse într-un manifest al lui Chamberlain, în care pacificatorul Africeii, spunea cu emfază că „diamantul Angliei va străluci pentru totdeauna pe coroana Europei şi un englez nu-şi poate stămpăra setea decât cu apa Gangelui şi nu-şi poate stămpăra foamea decât cu pâinea Argentinei.

Caracterul prepotent al englezului este în de-obşte cunoscut. Deja de pe băncile universităţii din Oxford, englezul este terorizat sufleteşte de megalomania britanică. Megalomania insulelor a fost ce-i adevărat de multe ori trivializată de-un *Shakespeare*, *Swift*, *Shelley*, *Macaulay*, *Carlyle* — „*giobertrotter*” al a devenit o pagină a umorului şi politica egocentrică a unui Cecil Rhodes, astăzi urmat de Edward Grey, lordul Roseberry, lordul Derby, Churchill şi alţi campioni ai imperialismului, a fost desavuşată de multe ori în congresele europene.

În istoria civilizaţiei moderne indeosebi două pagini de barbarie a înscris Anglia şi Belgia. Anglia văzându-şi pericolitate pieţele de diamant din Bloemfontain şi Pretoria, a inventat un pretins „conflict” între presidential *Kruger* şi consularul englez. *Urmarea a fost extirparea Burilor. Şi cum a respectat dreptul ginţilor Anglia liberală, să poată vedea din actele congresului din Haga, în care un deputat portughez a susţinut că într-o singură armată lui Roberts a decapitat trei sute de femei în Iohannisburg.* „Sindicatul belgian” supt conducerea lui „Cleopold” (o aluzie la a-

dresa regelui belgian, care după cum se ştie a antrenat „Parisul ce petrece” ca fondurile statului) — s-a năpustit în Kongo şi a sivarşit câteva bestialităţi, care au întrecut în vandalisme chiar şi cele mai sălbatice porniri ale celor 30 de tirani din Sparta. Deja, atunci, când cu războiul Burilor, Anglia vedea sabia lui Democle atârându-i deasupra capului... Şi politica colonială „saturată de un curent intolerant, politica lui John Bull, a trebuit în sfârşit să încedieze Europa.

Dacă Anglia n-a reuşit când cu Algeziră să arunce în lava tului Franţa, a reuşit în anii treacţi. Pelerinajul din Champigny al lui Deroulède, o petrecere a doicelor şi a copiilor din Paris, a devenit tristă împlinire, glorioasă Franţa, ţara luminei, care a născut cu *Voltaire*, *Molière*, *Racine*, *Chateaubriand*, *Lamartine* şi *Victor Hugo*, şi-a pornit armatele în *Berlin*, în tovarăşia cămătarului cu pipa în gură şi alături de urmaşul lui Petru cel Mare, care ar fi înghiţit într-o linguriţă de apă idealul vulturului albastru şi... Consiliul de război din Londra, cu un ultim preludeu, vrea să pură coroana perfidiei pe capul „butoiului de sânge şi untură”... În consiliul de război din Londra, s-a decis unanimitate, că pentru a zdrobi „militarismul” prusian, se va duce până la înfinit lupta. Logica Angliei este într-adevăr minunată. Ea spune cu pudoarea unei virgine, că regretă soarta femeilor siluite de tirani, dar tot atunci, pretinde ca nici o femeie să nu scape teafără. Ea se laudă că „vrea” numai înfrângerea militară a Germaniei, dar tot-atunci, cu ajutorul puterilor mari reuşeşte să se armeze şi dânsa şi introduce sistemul militar în viaţa-i constituţională. „Germanul este tiran, căci este soldat” (o poţi traduce şi astfel: Germanul îşi iubeste patria, deci şi-o apără) — o lozincă a Angliei. Dar imediat îşi fabrică şi dânsa lozincile: *să apărăm dreptul naţionalităţilor!* Da, foarte bine. Apărăm soarta naţiunilor mici, sistemul călăului din Obdurman — dar lăsam să piară Sărbia. „Nu permitem eghemonia germană pe mare, dar suntem fericiţi că putem asigura eghemonia noastră din Calcutta până la canalul Suez şi din Greenwich până la Aleppo...

Nu ni s'au dat amănunte despre consiliul de război din Londra. Atâta se constată însă, că puterile signatara au decis că vor urma lupta. Insuş lordul Derby, combatantul războinic din Anglia, mărturiseşte redactorului lui „New York Herald”, că: „până ce militarismul german nu este înfrânt, pacea mult dorită nu va sosi.” Puţin o interesează pe Anglia că „pacea” mult dorită este dorită şi de poporul ei şi că gloantele nu ocoleşte, ci loveşte pe tot omul la fel; puţin îl interesează pe Grey, Churchill şi Derby că înzadar se vor ridica valorile cupoanelor englezeşti, dacă forţa morală şi materială a Europei întregi se va ruina pentru un secol — cămătarul este obișnuit să sârută aurul pătat de sânge. Cămătarul din Anglia vor cu orice preţ profit, şi *mândra Marianne* este în braţele lor, până ce nu se va trezi din beţie şi nu va observa sleiul amfibului, otrava zimbetului şi fraza mincinoasă, ce sună a rugăciune...

Prin urmare nu „pace”, ci „război” mai departe. Consiliul de

război din Londra a „decis” că vrea să înfrângă militarismul german şi durata războiului are mai puţină importanţă decât o coajă de nucă. „Dureze războiul şi o sută de ani, noi nu ne lăsam învinşi” spune lordul Derby — şi spusele lordului de preţioasă factură, noi, poarele mici le putem astfel înţelege: „Dureze războiul o mie de ani, dar să se bată totdeauna alţii; dureze războiul o mie de ani, dar folosul să fie al nostru; spue-se că războiul este pentru ideal, dar crească preţul cupoanelor noastre; Anglia apără prestigiul ei şi libertatea mărilor, dar numai pentru vasele ei, Anglia nu vrea război siesi, dar este fericită că poate face războiul cu alţii...”

Şi un ultim final îi spune istoria Angliei: cămătarul, care a înşelat totdeauna pe alţii, va fi înşelat. Anglia, a vrut să lupte în potriua militarismului german, ca să-şi apere coloniile, şi astăzi se face stat militar, ca să-şi poată apăra litoralele...

La consiliul de război din Londra, negreşit, Kitchener a trebuit să vorbească şi de aceasta...

Presă inconştientă. De un timp începe apar prin unele ziare bucurăstene iarăşi veşti cari de cari mai alarmante, cari la urma urmelor se reduc la simple minciuni sau scorrituri tendenţioase. În timpul din urmă pare a escala în direcţia aceasta ziarul „Epoca”, despre care am putea presupune o mai mare seriozitate, fiind orgaanul oficial al unui partid cu aspiraţii de guvernament. Campania tendenţioasă este îndreptată cu deosebire în contra Germaniei, lansându-se veşti despre imboldăvirea serioasă a împăratului Wilhelm, despre pretins răcoale în Germania, ştiri luate absolut din domeniul fantaziei.

Zilele trecute acelaşi ziar a alarmat înmea cu arestarea şi condamnarea în Sibiliu a d-nei *Triteanu*, vestita noastră cântăreaţă. Şi această scornitură a fost desminţită de „Telegraful Român” şi apoi de însuşi faptul, că d-na *Triteanu* tocmai pe timpul „arestării” şi „condamnării” sale, a dat un splendid concert în Sibiliu în favoarea Crucii Roşii.

Nu înţelegem rostul acestor scorrituri regretabile din partea unui ziar ca „Epoca”, tocmai în nişte momente, când situaţia grea a României ar pretinde dela presa bucurăsteană cu totul o altă atitudine. Astfel de scorrituri ştirbesc dealtfel însăşi autoritatea ziarului, căci publicul cetitor va perde încrederea într-o astfel de presă.

Din parte-ne nu putem decât să condamnăm astfel de apucături, menite de-a induce opinia publică din România în eroare şi de-a ne pricinui şi nouă aici neplăceri şi situaţii penibile.

Operaţiunile militare în Albania. Agenţia Havas comunică din Salonic:

Trupe austro-ungare şi bulgare au ocupat oraşul Berat. Bulgarii înaintează spre Valona, iar trupele austro-ungare spre Durazzo, unde Essad-Paşa concentrează numeroase trupe.

Ziarul „Stampa” înregistrează ştirile, că consiliul de miniştri italian, înut alături, s'a hotărât pentru o energică acţiune militară în Albania.

Petre Carp la Viena. Fostul prim-ministru român Petre Carp a sosit la Viena. Ziarele vieneze dau o mare importanţă vizitei bărbatului de stat român.

Crăciunul românesc în Cluj.

— Damele române pentru răniţi. — 18 Ianuarie n.

Ingrijirea răniţilor este cea mai duloasă şi mai creştinească însuşire a sufletului omenească. Este o floare gingaşă, care străluceşte ca un dar ceresc peste câmpurile însângerate ale războaielor. Atunci, când suferinţa îşi poartă aripile ei întunecate peste vigoarea popoarelor, şi moartea înaltă hecatombe genului răzvrătit al războaielor, peste pământul îmbibat de sânge eroic, se poartă, în plutiri mângăietoare, şi sentimentul sfânt al milei şi al îndurării creştineşti, indulcind în măsură însemnată ororile, cari secondează în chip fatal toate frământările războinice.

Enatural ca sentimentul umanitar şi de milă creştinească să izbucnească mai întâi şi mai călduros din inima simţitoare şi luminoasă a femeii. Bărbaţii fac războaiele, le poartă, îşi duc sângele în lupte pentru ideale; iar femeile, cu inerenţele firei lor, le înaltesc urmările, le fac suportabile. Dacă nu ar fi femeile pe lume, războiul într-adevăr ar fi ceva crâncen şi insuportabil. De aceea, femeile sunt un element indispensabil şi aici, ca pretutindeni în viaţa omenească. Cesa-ce fac dânsese acasă, e aproape egal cu prestaţiile eroilor de pe câmpul de onoare.

Clujul este oraş mare şi cuprinde în spitalele sale o mare mulţime de răniţi şi de soldaţi bolnavi, cari după botezul de sânge al războiului caeră alinare pentru durerile trupului lor istovit şi caută o rază de nădejde pentru frământările lor viitoare. Între aceşti răniţi mare parte sunt făcăi de al noştri, tineri şi bătrâni din satele de pe Someş şi din tot cuprinsul Ardealului. Viteji, cari au înfruntat moartea pe toate fronturile monarhiei.

Răniţii noştri de aici, avem mângăierea sa o spunem, că n-au fost orfanii în cetatea Clujului, nici părăsiţi în suferinţele lor eroice, nici în trecut, nici în zilele mai din urmă. Românii din Cluj, intelectuali, meseriaşi, ţărani, încă dela începutul războiului şi-au cunoscut datorinţa lor creştinească şi frăţească, străduindu-se în tot chipul să le aline pe cât pot durerile trupeişti, dar mai ales să le câştige mângăieri sufleteşti tot atât de folositoare, ca şi leaurile trupeişti, adeseori, chiar mai folositoare decât acelea. Aceste Ingrijiri duloase au culminat după cum e firesc, mai ales cu ocazia sărbătorilor noastre, atât de congresute cu sufletul românesc. Ca şi în anul trecut, Crăciunul de acum a fost un prilej de-o înaltă şi gingaşe dragoste frăţească faţă cu răniţii de legea noastră. Damele române din Cluj, sprijinite de instituţiile şi de societatea noastră, au dovedit un zel într-adevăr laudabil, vrednic să fie cunoscut pentru multe momente înălţătoare. Nu au pregetat a-şi lăsa familiile lor în seara Ajunului şi au alergat cu inimi deschise, cu suflete calde, la aceia, pe cari vremile i-au smuls dintre cei dragi ai lor şi împlinirea datoriei pentru steag i-a legat de paturile spitalului. Pe toţi aceştia i-au căutat în seara sfântă a Naşterii damele române ale Clujului, ducându-le daruri frumoase, colăcei româneşti şi mai presus din toate, *seninătatea* dulce, pe care numai privirea şi mâna femeiască — poate să o dea. Această seninătate, de care s-au luminat frunţile iubitorilor răniţi, au potenţat colindele datoriei strămoşeşti şi *cuvântările* mângăietoare ale preoţilor, cari au fost pretutindeni în fruntea colindătorilor.

Onoarea pentru prepararea, cum şi pentru aranjarea acestui luminos Crăciun al răniţilor li revine „*Răniţi şi femei*” din loc, condusă cu înţelepciune şi cu tact deosebit de doamna Ana Pop de Lemeni. Cu zile înainte, damele noastre au pornit colecte, au dat apela, iar câteva, cu zel adevărat, au umblat din fa-niile în familie, adunând ofrande în bani pentru frumosul scop. Cerem scuze, pentru că atingem modestia celor vizate şi amintim numele doamnei *Nuşi German*, principala colectantă, apoi a d-nei *Emi Pop*, şi d-zei *Anca Pop*, cari au avut un succes atât de strălucit în colectare. Domnişoara *Ana Pop de Lemeni* a avut rolul greu, şi atât de însemnat şi de binefăcător, de-a conduce aran-

jarea acţiunii de procurare şi de împărţire a darurilor, fiind sufletul acestei mişcări. Greutăţile cu cari au avut de luptat damele noastre cu ocazia acestui Crăciun au fost cu mult mai mari decât anul trecut. Mai ales că şi numărul răniţilor a fost îndoit de mare. Să se mai adaugă şi greutatea mai mare în procurarea darurilor pentru sumpţetea lor mai ridicată. Voinţa de fier şi dragostea pentru cauză a biruit însă toate greutateile.

Pomenind spiritul de jertfă al Clujenilor, trebuie să însemnăm la loc de frunte înfrăierea de sentimente a celor două institute româneşti de bani din loc, a „*Economului*” şi a „*Vetrii*”, cari s-au înscris în fruntea colectei din acest prilej cu câte 100 coroane. Din afară au sosit parole dela „*Patria*” din Braş 200 cor. dela „*Casa de păstrare*” din Sălişte 30 cor. şi frumoase contribuţii dela particulari. În biserică gr. cat. de asemeni s-au adunat frumoşi bani, dela mai mulţi credincioşi.

Înălţătorul „Ajunc” al răniţilor s-a început la oarele două după masă.

S-au pornit mai multe trăsuri cu colindătorii şi cu preoţii (Capitanii P. Simu, gr. cat şi Dr. N. Cristea gr. ort; protopopul Dr. E. Dăianu, chemat în ultimul moment la o înmormântare afară de Cluj n-a putut participa) luând în şir celea *patrusprezece* spiritale cu răniţi de ai noştri şi ducând pretutindeni frumoasa veste a Naşterii Domnului.

Primul spital a fost „*Pasteur*” (560 de soldaţi), unde aşteptau de mai înainte d-na Maria Barliu şi d-zei Zoe Bianu, Valerie Isac şi Sabina Bianu, ca să facă frumosul rol de împărţitoare ale darurilor. Soldaţii aşteptau cu inimile înduioşate începerea serbării.

Colindătorii, soldaţii şi dânişii din garnizoana Clujului, conduşi cu multă abilitate de dl. *Chendi*, au intonat precis şi cu căldură, câteva colinde, în miunat cor armonios. Salele albe se cutremurau plăcut de accentele colindelor noastre; damele aveau în feţe căldura dulce a unor surori bune, iar feciorii lăcrimau...

Apoi cei doi preoţi au rostit pe rând, în bună frăţie creştinească şi românească, câte-o simţită cuvântare de mângăiere şi de nădejde, alinând durerea soldaţilor pentru străinătatea în care se află la aceasta zi mare. Era şi duloşie şi o înălţare sufletească negândită. Au venit pe urmă darurile: *colac românesc*, împietit după obicei şi rumen, *ţig rere*, cârticele de rugăciuni şi cărţi de ceter. La primeau bleşi feciori cu sfială şi cu ochii umezi...

Nu-şi puteau închipui că pentru dânişii se fac toate aceste. Şi multă-mesă cuvincios, după datina românilui. Iar până când trăsurile cu preoţii, cu colindătorii treceau mai departe pe stradele Clujului spre alt spital, făcăii nu se puteau desprinde de sala scumpă cu colindele, ci rămăneau vreme multă cu ochii pironiţi departe şi cu auzul plin de colindă sfântă: „Astăzi s'a născut cel fără păcat...”

În acest chip au fost cercetate şi celelalte spitale cu răniţi şi cu soldaţi bolnavi. Anume: „*Clinicile*” cu 225 răniţi, asistând ca împărţitoare de daruri d-na Laura Ranta şi d-zei Letiţia Ciuta. „*Colegiul reformat*” (360): Daele Sabina Păculea, Geni Cristea, d-zei Anca Pop. „*Târloak Hăca*” (310): d-na Dora Poruşi şi d-na Emi Pop Iacobescu. „*Casarma mare*” (550) d-aele Cornelia Deac, Maria Barliu, Nelli Oancea-Daac, d-zei Geni Daac, Rea Ilea. „*Barăci*” (500) d-aele Maria Campeanu, Olivia Teia, „*Csapat Korhăc*” (200) d-aele Olivia Teia, şi Nuşi German. „*Casarma de artilerie*” (380) d-aele Emi Pop-Iacobescu, Maria Campeanu „*Casarma de hovezi*”. (250) d-aele Cornelia Daac, Nelli Oancea-Daac, d-zei Geni Daac. „*Spitalul Crucea roşie*” (255) d-zei Ana Pop de Lemeni, d-aele Ioveta Căciulă, Elena Fuşcariu, d-zei Valer a Isac. „*Notkaserne*” (125) d-aele Sabina Păculea, Geni Cristea, d-zei Anca Pop. „*Colegiul Unilor*” (650) d-aele Nuşi German, L. Ranta, d-zei Ana Pop, Zoé Bianu, L. Ciuta, Sabina Bianu. „*Şcoala Fereicz Jozsf ut.*” (170) d-aele Maria Barliu, Sabina Păculea, d-zei Anca Pop. „*Mens academică*” (310) d-aele Geni Cristea, Sabina Păculea, d-zei Anca Pop.

Au provăzut deci peste 5000 de răniţi şi bolnavi, cu daruri şi mângăieri de Crăciun.

In acest scop erau 6000 de colici și 20.000 de țigărele. Numărate cărți și cărțile.

A fost înălțător acest Crăciun, minunată apostolie creștinească din partea damelor. Frumos gest de înțelegere din partea Institutelor noastre de bani, contribuind cu marimile sume însemnate și egale, marea donație a »Patriei« din Blaj, frumoasă înțelegere frățească între preoții confesiunilor noastre, cari au ridicat cu concursul lor armonios acțiunea de sarmarince a damelor noastre. Tot lucruri vrednice de notat, nu pentru lauda departă, ci pentru fixarea lucrului bun în sine. Atâția răniți și bolnavi, erol al marelui război actual, și-au arătat mulțumirea și mângâierea lor, în priviri duioase, în pleoape umezite...

Completaș.

SITUAȚIA pe câmpul de războiu.

Azi dimineață am primit dela biroul de presă al prim-ministrului următoarele comunicate oficiale telegrafice: **Budapesta 24 Ianuarie.**—Din marea cartier general al nostru se comunică oficial cu data de azi:

In nordul monarhiei.

Nimic nou.

La granițele italiene.

Încercări de apropiere ale dușmanului în sectorul dela *Lafruan* și un nou atac al unui detașament italian la marginea *Rombon* au fost respinse.

Câmpul de operații din Balcani.

Eri seară trupele noastre au ocupat *Skutari*. Câteva mii de Sârbi, cari formau garnizoana acestui loc, s-au retras spre sud, fără să dea luptă. Pe lângă aceasta trupele noastre în cursul zilei de ieri au intrat în *Niksic*, *Danilovgrad* și *Podgorica*.

Desarmarea țării s-a făcut până la această oră fără greutate. În unele locuri detașamentele muntenegrine încă nu au așteptat apariția forțelor noastre, și au depus deja mai dinainte armele, pentru ca oamenii să se poată întoarce la căminele lor; în alte locuri partea cea mai mare a desarmaților a preferat captivitatea în loc să primiască voia de a se întoarce la căminul lor. Populațiunea în tot locul a primit prietinos trupele noastre și nu arăta nici o urmă de ostilitate. Escese cum de exemplu au obvenit în *Podgorica*, au încetat imediat ce a apărut primul detașament austro-ungar.

General de divizie *Höfer*, locuitorul șefului de stat major.

Pe frontul anglo-franco-ruso-german.

Berlin, 23 Ianuarie — Buletinul oficial al marelui cartier general german e pentru ziua de azi următorul:

Pe câmpul de operații dela vest: A domni o vie activitate de artilerie și de aviație în ambele părți.

O escadră aeriană dușmană a aruncat bombe la *Metz*, din cari câte una a căzut pe reședința episcopală și în o curte de lazare. Două persoane civile au fost omorâte și opt răniți; un avion dușman a fost împușcat în luptă aeriană.

Aviatorii noștri au aruncat bombe asupra gărilor și stabilimentelor militare de la spatele frontului și în o serie de lupte aeriene au ieșit învingători.

La ost și sud-ost.

La nord dela *Dünaburg* a fost bombardat și incendiat de artileria noastră un tren rusesc.

Câmpul de operațiuni din Balcani.

O escadră aeriană care s'a ridicat de pe teritoriu grecesc a aruncat bombe asupra orașului *Bitolia* (*Monastir*). Mai mulți locuitori au fost omorâți sau răniți.

Evenimentele pe mare.

Berlin 24 Ianuar. Oficiu se anunță: În noaptea spre 23 Ianuar un avion al nostru a bombardat gara, casărmile și stabilimentele de do-

curi dela *Dover*. Afară de aceasta în 23 Ianuar după amiază două din hidroplanele noastre au aruncat bombe asupra hangarelor de baloane din *Hingham* (la vest dela *Dover*). S-a observat un mare incendiu.

Șeful admiralității.

Serbarea Crăciunului în spitalele răniților din Brașov.

Reuniunea femeilor române din Brașov a întreprins o colecție, cu scopul de a serba și a dăru în ajutorul Crăciunului pe ostașii răniți și reconvalescenți din spitalele locale.

Pentru aceasta serbare au încurs următoarele contribuții:

- Biserica Sft.-lui Nicolae Prund 200 c.
- Biserica Sf.-tei Adormiri Cetate 50 >
- Societatea pentru fond de teatru 100 >
- Reuniunea fem. rom. Brașov 100 >
- Contesa M.keș ajutor dela Crucea roșie 100 >
- Reun. pentru ajutorarea văduvelor 50 >
- Reun. fem. rom. Brașov-vechlu 20 >
- Din colecta par. Ioan Breșu Dârste 25 >
- I. Lista. Colectante D-șoarele Stella Dușoiu Cetate: și Margareta Mazuchi 273 >
- II. Lista. Colect. D-șoarele Ersilia Navrea Scheiu: și Elena Prișcu 90 c. 70 f.
- III. Lista: Colect. D-șoarele Miți Popp și Elena Neșguș Scheiu 102 c. 20 f.
- IV. Lista: Colect. D-șoarele Ersilia Navrea și Brașovechlu Elvira Căpățînă 46 c. 20 f.
- V. Colect. D-nei Lucreția Lupan 130 >
- VI. Colecta D-nei Maria B. Baluleacu 113 >
- Venitul Șezătorilor 45 c. 50 f.

1445 c. 60 f.

Cu aceasta sumă s'au provăzuit în 9 spitale 2470 de răniți și sanitari cu cozonac și țigărețe, deasemenea s'au împărțit în biserică la 285 de reconvalescenți, cozonac, țigărețe și deosebite obiecte lucrate de doamnele și domnișoarele române.

Afară de aceste sume, au încurs anume pentru cumpărarea opului »Cartea Soldatului« dar. ită răniților români, următoarele contribuții:

- Filiala Albina 100 c.
- Colect. Par. Alexan- dru Dogariu Herman 45 > 70 f.
- Colect. Par. Ioan Debu Vulcan 29 > 80 >
- Dr. Mihailu A. Popovici 25 >
- Dna. Miți Suru 20 >
- Dșoara Valeria Lupan 20 >
- Dr. Nicolae Garoiu 5 >
- Di. Emil Bologna 2 >

236 cor. 50 f.

Din aceasta sumă s'au cumpărat 573 esemplare. »Cartea Soldatului«.

Toate listele cu contribuțiile intrate, precum și lista obiectelor se vor urma să se publice amănunțit.

Pentru aceste marimose daruri să exprimă în numele Reuniunii fem. rom. din Brașov On. Preșidii și Comitate a le Sftelor Biserici, Societății fondului de teatru, Reuniunii de femei rom., Dneor și Dșoarelor Colectante și Dlor Colectanți precum și tuturor celor ce au contribuit cu atâta bunăvoință la această duioasă și înalțătoare serbare, cea mai călduroasă și profundă mulțumită.

Brașov în 11 Ianuarie 1916.

María B. Baluleacu pres. Reun. fem. rom. din Brașov.

Pentru sârmanii soldați români, cărora li s'au amputat picioare sau mâni și cari și-au pierdut lumina ochilor.

Transport din n-rul trecut 12818 c. 13 f.

- D-l Ioan Cherestes 2 >
- D-na Cornelia Stoica Inv. Săliște 4 >
- D-l Damaschin Mesaros 1 >

La olaltă 12825 c. 13 f.

Lupte aeriene.

Atacuri germane și franceze.

Peralele cu acțiunile militare pe uscat continuă fără întrerupere și atacurile escadrelor aeriene ale beligeranților. Firul telegrafic ne aduce astăzi următoarele știri:

Atac asupra coastei engleze.

Berlin 24 Ianuarie. În mod oficial se comunică:

În noaptea spre 23 Ianuarie unul din hidroplanele noastre a atacat cu bombe gara, casărmile și docurile Doverului.

Londra 24 Ianuarie. Biroul de războiu comunică, că după amiază două avioane dușmane au atacat din nou coasta ostică a ținutului Kent. Agresorii au fost primiți cu focuri și au dispărut urmăriți fiind de aeroplanele și hidroplanele noastre. Pagube nu s'au produs. Victime nu sunt.

Atac asupra Monastirului.

Agencia Havas comunică cu data de 24 Ianuarie din *Salonic*:

O escadră aeriană franceză, constatatoare din 45 aeroplan, a atacat azi dimineață Monastirul pricluind pagube însemnate la gară, cazărmi rejelele ferate și la depozitul de muniții.

Orfanii din Jina.

Urmare.

Tot Ștefan Dănilă, econom în Zlatna comit. Alba Inf. află loc la o familie de croitor (fără copii) și pentru Vasile și pentru Dumitru.

10. Octavian Manu, inv. pens. în Mălășel (Kisnyulas), dorește pe Pamfilie oferindu-i, pe lângă îmbrăcăminte, hrană și îngrijire, și o sumă corespunzătoare, pe care o depune la bancă, dar cu obligamentul de a-l îngriji 2 cal. Pentru cazul că Pamfilie e dat, primește pe Dumitru pentru a îngriji de oi.

11. Ierofteiu Viscreanu, paroh în Criș comit. Târnava-mare, primește pe Pamfilie, dacă e sănătos și îndemnat la economie, pe care l-ar considera ca pe al său, la caz contrar primește pe Dumitru în aceleași condițiuni.

12. Virgil Musta, preot în Nagy Margita (comit. Torontal), dorește pe Pamfilie, pe care l-ar îmbrăca și crește, depunându-i și o sumă de bani sibi pentru zila negre. La lucru greu, luând în considerare vârsta și soarta ce l-a ajuns, nu l-ar pune.

13. Candid Cristea preot, gr.-cat. în Spălnaca, primește pe Vasile și pe Pamfilie pe voce și sub condiția să fie sănătos. Soția părintelui, Terezia, se va îngriji să câștige loc potrivit și pentru ceilalți 2 frați.

14. Gregoriu Sâmpăleanu, econom în Tritul de sus dorește pe Pamfilie și-l păzească puținele oi.

15. George Glava, paroh în Șesuri, posta Kristyor, comit. Hunedoara, până acum crescând 2 orfani, dorește pe Pamfilie, ținându-l ca pe al său și dându-i și simbrile, ear după ce a sune majoreu, va îngriji și de căsătoria lui cinstită, înzestrându-l, după vrednicie, cu pământ și vite și nelipsându-l nici de școală.

16. Iulian Bălanjan, preot în Ssen-delak-Mazur, dorește pe Dumitru sau pe Pamfilie, pe care aplicându-i la economie, îl va ține ca pe al său.

17. Mateiu Zăgreanu, preot gr.-cat. în Kispiuyon, dorește pe Pamfilie eventual pe Dumitru, crescându-l și aplicându-l la economie.

18. Ioan Călușeriu, preot, fără familie în Buzăd dorește pe Pamfilie, dându-i creșterea corespunzătoare.

19. Toma Popovici, invăt. în Borodor, dorește pe Pamfilie eventual pe Dumitru, spre a-l fi ajutor la economie, îndatorându-se să-l ginească la timpul său.

20. Nicolae Uzon, primar în Ciacova dorește pe Pamfilie, aplicându-l până la anul de asentare la economie, apoi îl va înzestra la căsătorie.

21. Vasile Gavrilă, preot gr. cat. în Odești, cu 6 copii mari, (doi pe câmpul de luptă) mai toți așezați și ținând o fată orfană, dorește pe Pamfilie, mai ales, că are moște peste 200 jug. catastr.

22. Nicolae Mureșanu, preot, gr. or. în Crafașu dorește pe Pamfilie, obligându-se a-l crește întru toate ca pe al său și conform legilor creștinești.

23. Ioan Alexandrescu preot gr.-or. în Pégányresd, dorește pe Pamfilie, după ce va cunoaște condițiunile și împrejurările lui de tra'u.

24. Emil Rusu, comers, în Chechiș cu prăvălie, măcelărie și puțină econo-

mie, dorește pe Pamfilie, după ce l se vor comunica condițiunile.

25. Nicolae Nașcu învățător și fost paroh în Polet dorește pe Dumitru sau pe Pamfilie, după ce va cunoaște condițiunile.

(Va urma).

ȘTIRI.

25 Ianuarie n. 1916.

Răspunsul Părintelui Metodiu Zavoral. La telegrama de felicitare din partea Preșidului Asociațiunii, Prea Cuvioșia Sa Părintele Abate Metodiu Zavoral a trimis la adresa d-lui A. Băseanu următorul răspuns în limba română:

„Mișcat adânc, cetiam urările călduroase, cu cari, vestite domnule, m-ai onorat în numele Asociațiunii. Mulțumesc din toată inima și urez, ca banul Dumnezeu să binecuvinteze pe domnia-ta și pe poporul român întreg. — *Abatele Zavoral.*“

—x—

O listă comparativă a pierderilor navale. Locotenentul în retragere Heinrich Litzemann, a făcut o listă completă a tuturor vaselor de război distruse de la începutul războiului până la finele anului 1915.

După această listă: Anglia a pierdut în total 83 unități; Franța 18, Rusia 12; Japonia 3 și Italia 12 unități. Totalul pierderilor, în timp de 15 luni, se urcă la 128 unități.

În comparație cu acestea, pierderile Puterilor Centrale sunt relativ mai mici.

Crucăterul german Emden a fost scufundat, după ce a făcut englezilor pagube de 75 milioane mărci; Karlsruhe 63 milioane; Dresden 12 milioane.

—x—

Cum a scăpat Moștenitorul tronului sârb. Correspondentul ziarului »New-York Herald« din Paris, care se afla la cartierul general sârb, publică detalii asupra modului cum a scăpat teafăr prințul Alexandru al Serbiei, care, luând parte la luptele dela Prizrend, era să fie făcut prizonier.

»După marea bătălie de la Prizrend, — scrie correspondentul, — armatele sârbești, învinse, au primit ordinul să se retragă în trei direcțiuni. Din aceste trei drumuri, cel din spre Dibra și dinspre Ipeç fusese deja ocupate de armatele bulgare și austriece. Rămănea o singură direcțiune liberă, anume trecătoarea de la Liuma. Șaptezeci de mii de soldați se îngrămădiseră în această trecătoare, urmăriți de dușman.

»Cinci zile după înfrângerea sârbă de la Prizrend, 35.000 soldați reușiră să treacă prin trecătoare, dar restul fură ajunși de dușman. Nevăzând posibilitatea de a se desăfușa în linie de luptă, armatele erau decimate de grăunele dușmane. Aceste trupe trebuiră să înainteze apărându-se cu mari jertfe. În fruntea lor se afla principala moștenitor Alexandru, care luase parte activă la bătălia de la Prizrend, fiind totdeauna în fața periculozului.

»În tot timpul de 10 zile cât a durat această retragere, prințul Alexandru a arătat o mare vitejie. A umblat pe jos; a împărțit soarta soldaților săi, până când în sfârșit a ajuns la Scutari. Prințul drept orice bagaj nu avea cu sine de cât două chilogramme de zahăr.

—x—

În atenția proprietarilor de câni. Fîldeică — conform statutului despre ținerea cânilor intrat acum în vigoare — anul pentru darea cânilor începe cu 1 Ianuarie și durează până în 31 Decembrie, de aceea toți câinii aflători pe teritoriul orașesc, au se fie anunțați la perceptoriul orașesc de proprietarii lor, până la 31 Ianuarie 1916. Foile de anunțare se pot procura dela oficiul de dare orașesc. Informațiunile mai deaproape se pot lua din publicațiunile afișate sau se pot scrie dela perceptoriul de dare orașesc.

—x—

În Poiană vor avea loc în zilele din 24-28 Ian. n. exerciții de tragere la tir dela 7-2 oare.

—x—

Apolo-B'o. Program pentru Miercuri și Joi, 26 și 27 Ianuar n. Seară Nordisk. Eise Fröhlich, Ebba Thomsen și Aage Hertel, »Săptămăna Messter«, actualități de război. »O căsătorie din interes« dramă în 3 acte din viața orașelor mari. »Micul trambiteș«, umorescă americană. »Cel cari mor, nu mint« dramă de atracție în 3 acte. »Bucki ca mire«, comedie Nordisk. — Vineri și Sâmbătă: program nou.

—x—

Nru. Mg. 1303/916.

Publicațiune.

Aducem la cunoștința publicului următorul ordin al domnului vicecomite comitatens publicat în foaia comitatensă din 13 Ianuarie 1916 Nru. 2 sub Nru. 292/916 și anume:

Nru. 302/916. Vicecomite comitatului Brassó.

Obiect: Prețuri maxime pentru untura de porc, pentru slănină și pentru carnea de porc.

Cătră Magistratul orașesc, cătră cei trei pretori, cătră căpitănatul polițienesc al orașului și cătră toate primăriile comunale.

În sensul ordinului ce l'am publicat în foaia comitatensă 51/915 sub Nru. 1597/915 stabilesc prin acest ordin prețurile maxime pentru untura de porc, pentru slănină și carnea de porc, în consonanță cu ordinul ministerial reg. ung. Nr. 4291/915 — după cum urmează: —

Dela 16 Ianuarie 1916 — 15 Februarie 1916.

Pe teritoriul orașului Brassó a vânzării în mic per kgr.

- 1. Untura de porc 6 K. 50 f.
- 2. untura numită Smer 6 " 10 "
- 3. Slănină proaspătă crudă 5 " 90 "
- 4. Slănină în sărătură 6 " 30 "
- 5. Slănină afumată delicata 7 " — "
- 6. Slănină papric. 6 " 50 "

Prețul maximal al cârnii de porc proaspete — fie cu slănină fie fără slănină — este la o jumătate de porc (adecă capu și piccioarele) pe teritoriul orașului Brassó 3 cor. 50 fil. iar pe teritoriul celorlalte comune comitatense 3 cor. 40 fil.*

- 7. Carne de porc. 4 K. — f.
- 8. Carne de fript din spate 4 " 40 "
- 9. Carne pentru cotozoage (cap și piccioare) 2 " 20 "
- 10. Șuncă crudă cu oase peste tot 4 " — "
- 11. Șuncă afumată cu oase peste tot 5 " — "
- 12. Șuncă tăiate 7 " 50 "
- 13. Carne afumată — »Kaiserfleisch« 5 " — "
- 14. Cârnași 4 " 50 "

În comunele comitatense prețurile înșirate mai sus sunt cu 10 % mai mici.

Această dispozițiune nu se estinde asupra mărfurilor de carne afumată, care le transportăm la oraș, la sate spre consumare.

Ordinez prin aceasta ca prețurile ficcate atât în orașul Brassó cât și în toate comunele din Comitat să se publice în modul în datinat în fiecare localitate și în toate localele de afaceri, în cari se vând vreunele diu obiectele înșirate, să se afișeze tarifa prețurilor la un loc, de unde fiecare om să le poată ceti; tarifa trebuie să fie revidată de autoritatea polițienească de I instanță.

Autoritățile locale le îndrumez să escute acest ordin al meu cu toată aruratea.

Brassó, în 13 Ianuarie 1916.

Ludwig Seravaius Vicecomite.

*Notița: În sensul ordinului dat de vicecomite Comitatului Brassó la 17/I a. c. Nru 489/916 prețul maximal al cârnii proaspete de porc — începând dela 18/I 1916 — 15/II 1916 — fie cu slănină fie fără slănină — este la jumătate de porc (adecă cap și piccioare) 3 cor. 80 fil. pe întreg teritoriul comitatensă.

În sensul acestui ordin sunt obligați: toți măcelarii, și vânzătorii de carne, mai — departe afumătorii de cârnuri și vânzătorii de cârnuri afumate — să țină în localele lor de afaceri afișată tarifa prețurilor lor înșirate, tarifa trebuie să fie adevărită de căpitănatul polițienesc. Și vânzătorii și cumpărătorii sunt stricți obligați a se ține de prețurile ficcate. —

Brassó, în 21 Ianuarie 1916.

Magistratul orașesc.

»Prețiar:

Tip. A. Mureșianu: BRANISCE & COMP. Redactor responsabil: Ioan Lacea